ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

του **Γιώργου Κρεασίδη**

Επείγουσα ανάγκη για κοινωνικό μέτωπο αντιπολίτευσης αναδεικνύεται μπροστά στον καταιγισμό μέτρων που δρομολόγησε η νέα κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, η οποία θα πάρει ψήφο εμπιστοσύνης την Τετάρτη. Δεν υπάρχει καμιά αγωνία για τις προγραμματικές δηλώσεις που θα κάνει ο Α. Τσίπρας αύριο στη Βουλή, καθώς ο μακρύς κατάλογος με τα προβλεπόμενα μέτρα και προαπαιτούμενα του τρίτου μνημονίου δεν αφήνει αμφιβολίες. Από τα 223 μέτρα που προβλέπει το μνημόνιο μέχρι το 2018, τα 127 πρέπει να ψηφιστούν μέχρι το τέλος της χρονιάς!

Στο ασφαλιστικό επιδιώκεται μείωση δαπάνης 1,8 δισ., μείωση συντάξεων μέσω ρήτρας μηδενικού ελλείμματος, κόψιμο του ΕΚΑΣ στο 20% των δικαιούχων κλπ. Στα εργασιακά, στο επίκεντρο μπαίνουν ομαδικές απολύσεις, συμβάσεις και συνδικαλιστική δράση. Έρχεται φοροεπιδρομή με αυξήσεις σε ΦΠΑ, φόρους, εισφορά αλληλεγγύης, μαζί με νέο ΕΝΦΙΑ, σκληρές ρυθμίσεις για οφειλές, μέτρα για ευκολότερες κατασχέσεις. Δίπλα στη μαζική ανεργία και την ανέγγιχτη απλήρωτη εργασία, έρχεται χτύπημα των εργασιακών δικαιωμάτων στο δημόσιο μέσω αξιολόγησης, μισθολογίου – φτωχολογίου και κινητικότητας. Βασικός στόχος μια αντιδραστική αναδιάρθρωση που ξηλώνει κοινωνικές υπηρεσίες ή τις μεταλλάσσει, όταν π.χ. βασική πλευρά του εκπαιδευτικού συστήματος επιδιώκεται να γίνει η μαθητεία, δηλαδή η ανασφάλιστη και ελαστική εργασία της νέας γενιάς. Το πακέτο συμπληρώνει το μπαράζ ιδιωτικοποιήσεων και το «άνοιγμα» επαγγελμάτων στα μονοπώλια. Η πίεση των δανειστών που αναπαράγουν τα διεθνή ΜΜΕ για κούρεμα καταθέσεων (bail in), αν δεν προχωρήσουν άμεσα τα μέτρα, αξιοποιείται από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ για να παγώσει τις αντιδράσεις. Βοηθά και η συναίνεση στο μνημονιακό μονόδρομο της φιλοΕΕ κατ’ όνομα αντιπολίτευσης, (η οποία έχει στηρίξει – ψηφίσει το μνημόνιο), η οποία έτσι κι αλλιώς βρίσκεται σε φάση μετεκλογικής εσωστρέφειας, ενώ η φασιστική Χρυσή Αυγή είναι αντιμέτωπη με όσα συγκλονιστικά φέρνει στο προσκήνιο η δίκη της. Στο τοπίο αυτό, χαρακτήρα επείγοντος έχουν η ανάγκη αλληλεγγύης και πολιτικής παρέμβασης στο προσφυγικό, από αντιιμπεριαλιστικές θέσεις.

Για το ΝΑΡ και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ τώρα είναι η ώρα των πρωτοβουλιών για μια εργατική-λαϊκή αντιπολίτευση που θα υψώσει φραγμό στη μνημονιακή επίθεση του φθινοπώρου με στόχο να σταματήσουν τα νέα σφαγιαστικά μέτρα, να ακυρωθούν και τελικά να καταργηθούν, να ξηλωθούν τα μέτρα που προώθησαν από το 2010 οι κυβερνήσεις με την ΕΕ και σχεδίασαν η Τρόικα με τον ΣΕΒ και τον ΟΟΣΑ.

Είναι ώρα της συσπείρωσης στις γενικές συνελεύσεις και τα σωματεία, της πρωτοβουλίας για να στηθούν επιτροπές αγώνα και λαϊκές συνελεύσεις που θα ξεπεράσουν την ανυπαρξία, την αδυναμία ή τον εκφυλισμό των μορφών οργάνωσης στους χώρους δουλειάς, τα σχολεία, στις γειτονιές και τα χωριά.

Σημαντικό βήμα θα αποτελέσει η συντεταγμένη προσπάθεια να αξιοποιηθεί η εμπειρία από τις λαϊκές συνελεύσεις του «Όχι», μαζί και της κεντρικής πρωτοβουλίας με τις 700 υπογραφές αγωνιστών, για ένα ευρύ μέτωπο ενάντια στην κυβερνητική, πολιτική και εργοδοτική ασυδοσία, για ρήξη και απελευθέρωση από το ευρώ και την ΕΕ. Απαιτείται αποφασιστικότητα και στράτευση ευρύτερων δυνάμεων για να σπάσει το κλίμα απογοήτευσης από τις αντιδραστικές επιλογές του ΣΥΡΙΖΑ, η αίσθηση αδυναμίας από την έλλειψη οργανωμένης παρουσίας του λαϊκού παράγοντα και το φρενάρισμα κάθε μαχητικής πρωτοβουλίας στο εργατικό κίνημα από την σχετικά ανθεκτική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ, των ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ, που ενισχύονται με την ανοιχτά μνημονιακή μετατόπιση του ΣΥΡΙΖΑ. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα απευθύνει σταθερά κάλεσμα για ένα αγωνιστικό μέτωπο στις δυνάμεις του ΚΚΕ, της ΛΑΕ και της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς, γιατί δεν μπορεί να ακυρώνονται οι υπαρκτές δυνατότητες να ξεπεραστεί η υποχώρηση του κινήματος. Την ίδια ώρα όμως χρειάζεται και μαχόμενη αυτοκριτική. Εμπιστοσύνη στις δυνατότητες του λαϊκού κινήματος από το ΚΚΕ, αντί της άρνησης κάθε μετώπου με την προσχηματική αναγόρευση κάθε πολιτικής διαφοράς σε απόδειξη προσχώρησης στον αστικό σχεδιασμό. Απεγκλωβισμό της ΛΑΕ από την κοινοβουλευτικού τύπου αντιπολίτευση και την καθηλωτική συγκατοίκηση με το ΣΥΡΙΖΑ στην παράταξη του ΜΕΤΑ, ξεκάθαρες θέσεις για την ΕΕ, το χρέος και την ευρωζώνη. Υπέρβαση της λογικής μιας εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς περιορισμένης ευθύνης, που κάνει αντιπολίτευση ή «εισοδισμό» στα μεγαλύτερα ρεύματα.

Στην προσπάθεια αυτή θα βρει νόημα η αποτίμηση των εκλογών και η αναζήτηση προοπτικής. Για να διεκδικήσει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ τον πρωτοπόρο ρόλο που θέλει, η διαδρομή προς την 3η συνδιάσκεψή της πρέπει να σφραγιστεί από τη δημοκρατική ανασυγκρότηση, το μετωπικό άνοιγμα και το προγραμματικό βάθεμα, όχι μόνο για νικηθεί ο φόβος για το «άγνωστο έξω από την ΕΕ», αλλά για να αναδειχτεί αυτό που θα κερδίσουμε από μια στρατηγική ήττα του κεφαλαίου και την αντικαπιταλιστική ανατροπή.

Πηγή: **prin.gr**